

ANIMALISTA (Zoon politikón) candidat a les Primàries Manresa.

Jo no sóc important. El que de debò és important és "la meva causa", que també és la de molts, que no són visibles.

Parlo dels animals. Dels no humans, per descomptat, i també dels humans que tampoc són visibles.

Vaig néixer a Castelladral a finals de l'any 1957.

Ja a la meva infantesa veia coses que els de la meva edat no veien...

Veia el patiment dels més febles, humans i no humans. La injustícia. Per què uns sí i els altres, no?

Això, i el fet de "ser diferent", de no ser entès, em va fer més fort i llançat, em va ensenyar a plantar cara a la injustícia davant la fredor general. Em va forjar per al futur.

D'això només en vaig ser conscient molts anys després. Ja força gran. I justament això, va formar el meu caràcter actual.

ELS MEUS CONTACTES AMB MANRESA

En acabar els estudis primaris, vaig venir a estudiar a Manresa, a l'institut Lluís de Peguera.

Vaig fer batxillerat, BUP i COU. També vaig passar per dos graus de Formació Professional fins que finalment, vaig decidir per mitjà de Selectivitat, fer el salt a la Universitat de Barcelona.

Fou en aquest període que en quedar-me sense feina vaig oposar a la Policia Local de Manresa, perquè allò que era, "una feina segura", encara que, el meu desig hagués estat ser bomber. Tanmateix, en aquell moment no es convocaven places.

Vaig entrar a la policia local de Manresa l'any 1983 i fins aquest passat mes de gener he estat en actiu, pensant que la meva feina, fos allà on fos, servia per a alguna cosa. He tingut altres oportunitats fins i tot més bones, en altres camps, però la "feina segura" em va mantenir a la policia local.

He tingut altres oportunitats, i també fora de Manresa, però m'agrada molt Manresa. Potser massa. Perquè es viu molt bé a Manresa: és ciutat i poble a la vegada, amb els avantatges dels equipaments i els serveis d'una ciutat més gran. També, la proximitat: la coneixença de la gent.

I prop de la muntanya, amb la tranquil·litat per a gaudir la Natura, per a pensar, per a reflexionar, per sentir el silenci ...

Sempre he gaudit de la meva feina de policia, que és molt més maca i gratificant del que molta gent pensa! És una gran desconeguda que tothom pensa que coneix.

I com gairebé totes les feines, també de fer-la ben feta. Perquè, fins i tot, el treball més simple i ordinari, té sentit fer-lo i et sents útil.

I ARA...

Ara, toca una altra cosa.

Em considero animalista (i per extensió ecologista). Sóc vegetarià, no ortodox. Tampoc fumo, ni bec alcohol, tanmateix, no sóc abstemi.

Durant molts anys he estat afiliat al PACMA. Militància que vaig abandonar en proposar una candidatura a les municipals a Manresa, i que el representant a Catalunya va rebutjar, "per tal de donar prioritat a les capitals de Lleida i Tarragona", cosa, per a mi incomprendible.

Fa més de 16 anys que tracto amb animals del carrer abandonats, o no.

Molts més anys que sóc soci de la Protectora Aixopluc.

També vaig estar a *Progat* fins que aquesta es va integrar amb Aixopluc. I va ser un encert de totes totes. S'està fent una feina impressionant i àmplia ...

Amb aquestes dues entitats, fa temps que pensem en la política com a via única, per tal de poder efectivament millorar les condicions de vida de tots animals en el terme municipal:

Fent que es compleixin les lleis, reglaments i ordenances.

Perseguint els maltractaments, la tinença irresponsable, la venda clandestina.

Regular la venda legal.

Fent campanyes d'esterilització, identificació i registre.

Campanyes de formació, de culturització en el RESPECTE a TOTS ELS ÉSSERS VIUS.

De respecte al nostre entorn, que també és la seva casa, i la casa de tots. L'herència rebuda dels avantpassats, i la que hem de deixar als que ens seguiran.

Crear, o millorar els existents, mecanismes administratius i funcionals per donar resposta segura i ràpida a les urgències de tota mena que apareguin en l'àmbit dels animals no humans.

Cercarem com a objectiu, fer efectiu el RESPECTE als altres, els animals del carrer, de la llar, o a totes les persones. TOTS SOM NECESSARIS en una societat que s'estima a si mateixa i mira cap al futur amb il·lusió.

Cercar polítiques d'integració i acostament entre poblacions diverses, que encara no es coneixen, i que mútuament s'enriqueixen.

Crear un Servei, o Oficina, especials per administrar i gestionar tots els temes que tinguin a veure amb els animals no humans.

OBJECTIUS

Si tenim el poder necessari: posar Manresa a l'alçada dels països més avançats cultural i sociològicament parlant.

EN POLÍTICA GENERAL

Aprofitar aquesta nova fase del Procés, que és Primàries, per fer política animalista avançada, dins d'una política en general social-demòcrata clara, i republicana, que tingui molt present els problemes endèmics que el sistema capitalista crea en els ciutadans i en la societat, i que no té ganes de resoldre.

Cercar una política de seguretat ciutadana lluny de la "correcció" i covardia política, formant molt als agents de policia, donant confiança i suport als professionals i deixant que treballin, que siguin creatius, que se sentin positius i útils, que s'impliquin en la vida de la ciutat de la qual també en son part important.

La policia, una policia que treballa, des de les seves moltes vessants, de formació, de regulació, d'assessorament, de mediació, de prevenció, d'informació, de vigilància permanent, i repressió si s'escau, és un servei importantíssim perquè la vida en comunitat sigui més fàcil per a tothom.

I ho farem,

Tornant l'agent a peu per zones on més calgui, impulsant la vigilància policial de paisà com a forma de detecció del que REALMENT PASSA AL CARRER, implicant-hi als ciutadans i les seves Associacions, tant seguretat pública, com trànsit.

Promovent el compliment de les ordenances i reglaments d'àmbit local, com a forma de millorar la convivència entre els estadants de la població local.

Perquè, quan la policia s'absenta del carrer, al carrer i predomina la Llei del més fort. O la del que té més cara... I la por és totalment contrària a la Llibertat.

La gent s'ha de sentir bé, còmoda i segura al seu municipi. O sigui, a casa seva.